NORAKSTS
Lieta Nr.137007007
143/AA43-0485-08/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 28.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un A.Šteinberga,

piedaloties pie atbildības sauktajai personai *V.Z.* un viņa pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu par *V.Z., /dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtās daļas sakarā ar *V.Z.* apelācijas sūdzību par Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 1.marta lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 17.janvārī Tukuma rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 124618 par to, ka 2007.gada 17.janvārī pulksten 14.30 Tukuma rajonā pa ceļu Plieņciems- Plieņu skola 1.km Plieņciema virzienā *V.Z.* vadīja automašīnu *Renault 21,* valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, atrodoties alkoholisko dzērienu iespaidā ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,54 promiles.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka atbildība par konstatēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15] panta ceturtajā daļā.

[2] Ar Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 1.marta lēmumu *V.Z.* atzīts par vainīgu LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu 500 latiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 gadiem.

Lēmums pamatots ar tālāk norādītiem argumentiem.

[2.1] *J.V.* tiesas sēdē liecināja, ka 2007.gada 17.janvārī kopā ar kolēģi *A.Z.*, pildot dienesta pienākumus, braucis pārbaudīt, vai ir izvietoti māju nosaukumi. No „Sproģu" puses ievērojuši pa ceļu braucam tumšas krāsas automašīnu *Renault*, kas braukusi savādi. Tādēļ automašīnu apturējuši. Automašīnai kārtībā bija tikai viens ritenis. Automašīnu vadīja *V.Z.* Bija jūtams, ka no viņa nāk alkohola smaka. Ziņojumā ierakstījis, ka automašīna

braukusi no „Sproģu" puses. Administratīvā pārkāpuma protokolu sastādīja ceļu policijas darbinieks *E.L.* Agrāk nekādu konfliktu ar *V.Z.* nav bijis, attiecības normālas.

[2.2] Liecinieks *A.Z.* tiesas sēdē liecināja, ka 2007.gada 17.janvārī, pildot dienesta pienākumus, kopā ar *J.V.* uz ceļa no „Sproģiem" Plieņciema virzienā ievērojuši automašīnu, kura brauca ar trīs tukšiem riteņiem un deformētu jumtu. Viņi minēto automašīnu apturējuši. Automašīnā atradies tikai *V.Z.*, un no viņa bijusi jūtama alkohola smaka. Par notikušo paziņots dežūrdaļai un izsaukta ceļu policija protokola sastādīšanai. Protokolu sastādījis *E.L.*, par pamatu ņemot *J.V.* ziņojumu un *A.Z.* un *J.V.* paskaidrojumus. Pirms ceļu policijas darbinieka ierašanās *V.Z.* centies no aizturēšanas vietas doties prom un centies ieiet savu paziņu mājās, taču *V.Z.* to nav ļāvis. Protokols par pretošanos policijas darbiniekiem nav sastādīts. Attiecības ar *V.Z.* ir neitrālas. Pazīst viņu kā vietējo iedzīvotāju.

[2.3] Liecinieks *E.L.* tiesai liecināja, ka 2007.gada 17.janvārī pa rāciju saņēmis paziņojumu, ka aizturēts iereibis autovadītājs. Ieradies un redzējis *V.Z.* pie automašīnas, kurai bijušas bojātas riepas. Veicis alkohola koncentrācijas noteikšanas testu uz vietas, kurā konstatēja alkohola reibumu. Pats *V.Z.* braucam nav redzējis, jo izsaukts jau pēc *V.Z.* aizturēšanas. Policijas darbinieks *J.V.* paskaidrojis, ka *V.Z.* braucis no Plieņciema skolas virzienā uz Plieņciemu. Administratīvā pārkāpuma protokolu sastādījis pēc *J.V.* mutvārdu paskaidrojuma un rakstveida ziņojuma. Kādēļ ziņojumā norādītā pārkāpuma vieta nesakrīt ar protokolu, skaidro, ka, iespējams, *J.V.* vienkārši pārrakstījies, jo *V.Z.* braucis virzienā no Plieņciema skolas.

[2.4] Lēmumā norādīts, ka tiesa tic iepriekš izklāstītajām liecinieku liecībām. Tās pēc satura ir konsekventas, viena otru papildinošas un nesatur pretrunas. Liecinieki nav personīgi ieinteresēti lietas iznākumā, viņi ir policijas darbinieki, kas pildījuši dienesta pienākumus, nevis personīgu motīvu vadīti.

[2.5] Lēmumā norādīts, ka lietas izskatīšanas gaitā gūti pietiekami pierādījumi tam, ka *V.Z.* izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu. Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti nekādi fakti, kas būtu par pamatu uzskatīt, ka policijas amatpersonu rīcība būtu bijusi prettiesiska vai kļūdaina. Fakts, ka *J.V.* ziņojumā norādītā pārkāpuma izdarīšanas vieta norādīta Plieņciemā uz ceļa „Sproģi'' - Plieņciems 1.km no Plieņciema puses, bet administratīvā pārkāpuma protokolā – uz ceļa Plieņciems – Plieņu skola 1.km Plieņciema virzienā, nav uzskatāms par tādu defektu, kas būtu par pamatu apšaubīt procesuālo darbību veikšanas tiesiskumu un pamatotību. Turklāt, izskatot lietu tiesā, pretrunas novērstas, uzklausot liecinieku *E.L.*, *J.V.* un *A.Z.* liecības. No minētajiem pierādījumiem konstatējams, ka pārkāpums noticis vietā, kas norādīta administratīvā pārkāpuma protokolā. Līdz ar to par nepamatotiem atzīstami *V.Z.* pārstāves *I.K.* argumenti par to, ka administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama, jo nav bijis notikuma vai tajā nav

administratīvā pārkāpuma sastāva un pārkāpts Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 10.pantā ietvertais tiesiskās paļāvības princips.

[2.6] Tiesnese *V.Z.* tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus vērtē kritiski un atzīst, ka šāda satura liecības pārkāpējs sniedz nolūkā izvairīties no likumā paredzētās atbildības un izraudzījies to par savu aizstāvības taktiku. *V.Z.* tiesas sēdē paskaidroja, ka 2007.gada 17.janvārī ap pulksten 14.30 viņš ar vieglo automašīnu *Renault* atbraucis pie sava drauga *A.F.*, kas dzīvo Plieņciemā. Pie *A.F.* sācis lietot alkoholiskos dzērienus, bet automašīnu atstājis pagalmā. Tad pa logu ieraudzījis, ka automašīnai pienācis klāt policijas darbinieks *A.Z.* Automašīna nebija tehniskā kārtībā. Tai bija sabojātas riepas. *V.Z.* ir izgājis no mājas, lai paskaidrotu policistam, ka tā ir viņa automašīna. Tobrīd jau bija lietojis alkoholu. Jokodamies teicis, ka atbraucis reibumā, taču tā neesot bijusi patiesība. Tad izsaukta ceļu policija un sastādīts protokols. Kādēļ policijas darbinieki *A.Z.* un *J.V.* viņu aprunā, teikdami, ka apturējuši viņu braucam ar automašīnu, *V.Z.* nevarēja izskaidrot.

[2.7] Tiesas sēdē nopratināti arī aizstāvības uzaicinātie liecinieki.

[2.7.1] Liecinieks *A.F.* tiesā liecināja, ka 2007.gada 17.janvārī pie viņa bija atbraucis *V.Z.* Viņam bija bojāta automašīnas riepa. Pie liecinieka mājās lietojuši alkoholu. Tad ieradies policijas darbinieks *A.Z.* un sācis apskatīt mašīnu. *V.Z.* izgājis ar viņu runāt. Pēc kāda laika atbraukusi ceļu policija un sastādīja protokolu. Liecinieks apgalvoja, ka *V.Z.* pie viņa ieradās, nebūdams alkohola reibumā.

Tiesa kritiski vērtē liecinieka *A.F.* liecības un atzīst, ka šāda satura liecības liecinieks sniedz nolūkā palīdzēt *V.Z.* īstenot izvēlēto aizstāvības taktiku. Liecinieka viedoklis par to, vai *V.Z.* ir vai nav lietojis alkoholu, nav uzskatāms par pierādījumu tam, ka *V.Z.* nav vadījis automašīnu reibumā, bet gan ir tikai pieņēmums. Liecinieka apgalvojums par to, ka policijas darbinieks *A.Z.* ieradās jau pēc tam, kad *V.Z.* atradās liecinieka mājās, negūst apstiprinājumu ar citiem esošajiem pierādījumiem, tādēļ tam nav piešķirama ticamība.

[2.7.2] Lieciniece *S.G.* tiesai liecināja, ka 2007.gada 17.janvārī redzējusi *V.Z.* stāvam pie *A.F.* durvīm un sakot, ka jāiet pie *A.F.* lietot alkoholu. Vēlāk lieciniecei kaimiņiene teikusi, ka pie *A.F.* ieradusies policija, un *S.G.* gājusi paskatīties, vai nav kāda nelaime notikusi. Kad pēdējo reizi gājusi garām, redzējusi, ka *V.Z.* mašīna bijusi sagatavota transportēšanai projām. Tiesnese norādījusi, ka no liecinieces *S.G.* liecības nevar izdarīt secinājumus par notikušā apstākļiem. Liecinieces teiktais vien apstiprina, ka *V.Z.* 2007.gada 17.janvārī bijis pie sava paziņas *A.F.*

[3] Par Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 1.marta lēmumu *V.Z.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt minēto lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Tiesa, taisot lēmumu, nav pievērsusi uzmanību pretrunām attiecībā uz policijas darbinieku norādīto *V.Z.* apturēšanas vietu un nav objektīvi vērtējusi *A.Z.*, *J.V.* un *E.L.* liecības. Tajā pat laikā tiesa kritiski vērtējusi *A.F.*, *S.G.* liecības un *V.Z.* paskaidrojumus, kuros nav rodamas pretrunas.

[3.2] Tiesa, taisot lēmumu, nav vadījusies no APL 103.panta otrajā daļā ietvertā objektīvās izmeklēšanas principa, kas nosaka, ka tiesa administratīvajā procesā, pildot savus pienākumus, pati objektīvi noskaidro lietas apstākļus un dod tiem juridisku vērtējumu.

[3.3] Tiesa nav ievērojusi arī APL 154.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem [..].

[4] Tiesas sēdē pie atbildības sauktās personas pārstāve apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[6] APL 307.panta ceturtajā daļā noteikts, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese 2007.gada 1.marta lēmumā ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Pirmās instances tiesas tiesneses lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju, pie atbildības saucamās personas vainu un noteikto soda apmēru ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas tiesneses lēmuma motivācijai [2] un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[7] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem [3.1], [3.2] un [3.3] Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie nav pamatoti tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7.1] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz

vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7.2] Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese lietā ir vērtējusi gan policijas darbinieku *J.V.*, *A.Z.* un *E.L.* sniegtās liecības, gan pie administratīvās atbildības sauktās personas *V.Z.* paskaidrojumus, gan viņa pieaicināto liecinieku *A.F.* un *S.G.* sniegtās liecības. Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnese pamatoti ir devusi priekšroku policijas darbinieku sniegtajām liecībām. Policijas darbinieku pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības apstiprina arī citi lietā savāktie pierādījumi – administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 124618 (lietas 3.lapa), transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB205729 (lietas 4.lapa), policijas darbinieka *J.V.* dienesta ziņojums (lietas 5.lapa). Dienesta ziņojumā ietvertā informācija par lietas faktiskajiem apstākļiem, kā arī sniegtās liecības ir konsekventas un loģiskas un apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētos faktus. Lietā nav pierādījumu, ka policijas darbinieki būtu jebkādā veidā ieinteresēti lietas iznākumā vai būtu neobjektīvi. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese pamatoti *A.F.* un *S.G.* liecības ir vērtējusi kritiski, jo minētās personas ir *V.Z.* paziņas un ir ieinteresētas sniegt *V.Z.* labvēlīgas liecības. Turklāt *A.F.* liecības un *V.Z.* paskaidrojumi ir pretrunā ar pārējiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese *J.V.*, *A.Z.*, *E.L.*, *A.F.* un *S.G.* sniegtās liecības ir izvērtējusi to kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem un atbilstoši novērtējusi saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem.

[8] Ņemot vērā iepriekš minēto Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 1.marta lēmums par *V.Z.* saukšanu pie administratīvās atbildības ir atstājams negrozīts, bet *V.Z.* apelācijas sūdzībā ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286^{1}.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 1.marta lēmumu par *V.Z.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{15}$ panta ceturtās daļas, bet *V.Z.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	*(paraksts)*	K.Berķis
Tiesneši	*(paraksts)*	M.Birzgalis
	(paraksts)	A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis K.Berķis
Rīgā, 2008.gada 28.aprīlī